

Torsk. Men det Fiskeri vil blive ødelagt; en Lukning ved Oddesund vil bevirke, at det ogsaa vil blive umuligt at holde Thyborøn Kanalen aaben for Besejling med større Fartøjer. Jeg tror, at det ærede Medlem gør ikke klogt i altid at være imod Udviklingen, han gjorde klogere i at prøve at faa afhjulpet de uheldige Forhold Øst for Oddesund.

Jeg skal ikke nægte, at da Finansudvalget besaa Forholdene paa Vestkysten i Aar, gjorde det mig ondt, at de ikke saa det Sted, som det er allermest nødvendigt at tage i Øjesyn, det er nemlig Thyborøn. Jeg tror, vi i en nær Fremtid maa til at gøre Skridtet fuldt ud og faa Høfdebygningen færdig paa Vestkysten, og det faa vi først, naar Høfden paa den nordre Tange bliver ført lige saa langt ud som Nr. 59 paa den søndre. Faa vi det færdigt, tror jeg, vi ville spare umaadelige Beløb baade ved Sandpumpen og ved Vedligeholdelsen af Høfderne ved søndre Tange. Der vilde spares betydeligt, saa jeg tror ligefrem, det vilde betale sig. Og hvad vilde det ikke være for Fiskeriet at faa Høfder ved nordre Tange ligesom ved søndre! Besejlingsforholdene ved Thyborøn vilde blive ganske anderledes gunstige, end de nu ere. Det tror jeg, vi skulle arbejde hen til at faa færdigt. Thi Sagen er forkludret i mange Aar, hvilket jeg en Gang har omtalt Grunden til, det skal jeg ikke komme ind paa nu. Jeg skal paa ny sige Tak for den omtalte Bevilling.

H. Madsen: Jeg vil sige den højtærede Minister Tak for den velvillige Udtalelse, han kom med angaaende det Forslag, jeg har stillet, og jeg vil ogsaa bringe den ærede Ordfører en Tak for hans Udtalelse. Jeg haaber, at naar Finansudvalget nu faar med Sagen at gøre, den saa kan blive bragt i Orden til 3die Behandling, og foranlediget deraf skal jeg tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget Nr. 4 udenfor Betænkningen af *H. Madsen* er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

N. Jensen: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det Samraad, der findes under Nr. 28 i Betænkningen. Det er ikke meget langt, der staar, at „Udvalget har modtaget Oplysning om de gældende Regler for Levering

af Sveller.“ Men den ærede Ordfører har jo sagt os, hvad det gaar ud paa. Forholdet har været det, at Svellerne leveres fra Danzig, men man har nu ændret det saaledes, at de ogsaa kunne leveres fra andre Østersøhavne, blandt andet fra Riga. Da en Ændring i dette Forhold i første Række skyldes en Mand i min Valgkreds, Hr. Konsul Birch i Nyborg, der har gjort et stort og uegennyttigt Arbejde for at faa dette Forhold ændret, hvilket Arbejde jeg har haft Lejlighed til at følge, kan jeg ikke andet end lykønske den højtærede Minister til, at dette Forhold er blevet ændret. Det har hidtil været et Monopol, at der kun kunde leveres Sveller fra Danzig, og det har været med dette Monopol som med alle andre Monopoler, at de, der ere i Besiddelse deraf, have Fordelen deraf, men andre kunne ikke konkurrere med dem. Jeg føler mig overbevist om, at det vil være af økonomisk Betydning for Driften af vore Statsbaner, at dette Forhold nu er ændret, og jeg har Grund til at antage, at den højtærede Minister er enig med mig i denne Opfattelse.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) sluttede sig til den højtærede Ministers Modstand mod vort Ændringsforslag vedrørende Snekastning. Det er dog ellers meget beskedne Fordringer, vi stille, nemlig 35 Øre som Minimumsløn pr. Time for Snekastning, eller efter den paa Stedet gældende tarifmæssige Betaling. Hvad det sidste angaar, er der en hel Række Kommuner, som have ordnet sig med Arbejderne paa den Maade, at de yde tarifmæssig Betaling, og i visse Kommuner ydes der endog ud derover. Jeg tror, at alle Vegne, hvor Kommunerne saaledes have ordnet sig med Fagforeningerne, foregaar Arbejdet fredeligt og roligt. De ere fri for det, som man hvert Aar ser indenfor Statsbanerne, at naar der kommer Sne, og man skal have Arbejdere, indledes Forholdet med en Konflikt, saa skambyder man Arbejderne, og man vil ikke yde en Betaling, som Arbejderne faa andre Steder i Byen eller paa Pladsen. Der skal først være Strid, og Arbejdet bliver nedlagt. Vi have i Aar set, at Arbejdet var standset. Det var heldigvis kun nogle Timer, saa maatte Statsbaneledelsen give Køb og gaa ind paa de billige og rimelige Fordringer, der bleve stillede fra Arbejdernes Side. Jeg mener, at det er uhyggelige Forhold, som det vilde være bedst at komme bort fra ved, at Statsbanerne op-